

סוד הגלות והגאולה – שה'תאומות יבס'ומו'...

א] כשבטלו ה'מחנות' האם נחייבנו 'לצאת'? או רק נחייבנו 'בידוד'?
ב] האם די ביציאתו מחוץ לג' מחנות [שלא יטמאם] או שגם שם אינו יכול להיות בחברת 'מצורעים אחרים'...[כדי לרפאותו מחטא לשון הרע!]

'סוד הנגעים' בדרוש ובקבלה:

אדה"ר קודם החטא היה ללא עור! [כל הרקמות-הפנימיות היו בגלוי] משחטא התכסה היקום ב'עור' המעלים על הפנימיות, מלבד 'נקבוביות' הצצות של השגחה פרטית

•

נגע צרעת, סותם את הנקבוביות וצריך לנסוע ל'רבי'... [כמו"כ 'שאת או ספחת או בהרת' אבל זה רק 'בעור בשרו']

•

אדמוה"ז: 'אדם כי יהיה בעור בשרו', רק אצלו מופיע ה'נגע', כתוצאה מהתנקזות כל ה'פסולת' רק בחיצוניותו [ולכן אינו נמצא בזמננו]

רמב"ם הל' טומאת צרעת פרק טז ה"י: ... וזה השינוי האמור בבגדים ובבתיים שקראתו תורה צרעת בשותפות השם אינו ממנהגו של עולם אלא אות ופלא היה בישראל כדי להזהירן מלשון הרע שהמספר בלשון הרע משתנות קירות ביתו ..... משתנין הבגדים שעלין ... משתנה עורו ויצטרע ויהיה מובדל ומפורסם לבדו עד שלא יתעסק בשיחת הרשעים שהוא הליצנות ולשון הרע...

נמצא שמטרת 'הצטרעותו' היא התחלת 'זריעה חדשה' שייהפך לאדם אחר [כרקבון הזרע שהוא תחילת הצמיחה] = תזריע!
ולכן גם נקראת הפרשה השניה: 'מצורע', ללמדנו שכל תהליך ההיטהרות, איננו דבר חדש [פרשת טהרה] אלא שזוהי ה'נביטה' של מצב ה'מצורע'!

ההשלכות ההלכתיות של רעיון זה:

דינו של מצורע 'בדד ישב מחוץ למחנה מושבו' – יש לחקור: האם העיקר שייצא מהמחנה [שלא יטמאנו] או שמא העיקר: ה'בידוד' שלו מחברה אנושית?

החיבור בין שתי הפרשיות 'התאומות' הללו מעוררנו להבין פשר 'שמותיהן' [שאינו בגלל מילות הפתיחה] ואת מוזרות החיבור ביניהן:

תזריע

פרשה שרובה עוסקת ב'נגעי הצרעת' שחשובה כטומאת מת, תיקרא: 'תזריע' שמשמעותה 'הולדת חיים חדשה'!

מצורע

פרשה רובה עוסקת בתהליך 'טהרת-המצורע' וקרבתו, תיקרא 'מצורע'!

[שהרי 'נגעי בתיים' שבפרשה זו, אינם נכללים במושג 'מצורע' וגם באים כ'בשורה' למציאת מטמוניות האמוריים, שלא כ'מצורע' – שזהו עונש על לשון הרע וגסות הרוח]

והביאור בזה:

אחד מ"ג יסודות האמונה, הוא 'שכר ועונש', ותכלית העונש היא לטובת הנענש לטהרו ולהצילו מדין גיהנום – אלא שהתכלית איננה נראית בגלוי!

יוצא מהכלל הוא עונש ה'צרעת', בו רואים בגלוי, את תכלית הטהרה והריפוי:

'בדד ישב מחוץ למחנה מושבו', צרעתו היא היא 'תזריע' ממנה תצמח הגאולה המשיחית

המסר שהתאומות יכסומו:

יהודי עלול להסתפק בקיום התומ"צ מתוך 'קבלת עול' בלבד' – מבלי להתעניין מהי תכלית עבודתו [לחטוב עצים?...]]

באה ההוראה: שעליו להרגיש שעבודתו עתה בעת הגלות [היא 'תזריע'] את ביאת המשיח [אז תתנקז כל הפסולת רק לחיצוניות] ומשיח ידאג ל'טהרת המצורע' ולגאולה השלימה בעקבותיה!

ברם, גם בזאת לא די! יתכן שאמנם יכיר בכך שעבודתו אמורה להצמיח 'גאולה' וזו תכליתה, אבל:

1. לא בשביל זה הוא עובד עבודתו [אלא לשם שמים...].
2. לא איכפת לו מתי תצמח הגאולה ['מצורע'] ... מצידו היא יכולה לבא בנפרד שעבודתו, ואפילו בשבוע הבא...[ואפילו בדור הבא...]

לכן באה ההוראה:

העבודה בזמן הגלות [תזריע] צריך שתהא מחוברת רגשית וחדורה בציפייה של 'אחכה לו בכל יום' שעתה יבוא!

לראות בקיום המצוות שתכליתן היא 'להביא לימות המשיח' [ולא בתפיסה של 'תמריץ' אלא של 'תכלית']

אף על פי שיתמהמה' $14 + 1077 =$ האותיות 5 המילים 2 הפרשיות $= 1807 =$ גימטריא: 'תזריע-מצרע' $1807 =$

כי אז תתממש 'שלימות קיום התורה ומצוות' וגם תשבי יתרץ קושיות ואיבעיות.

[וזהו סוד 'שיבנה ביהמ"ק... ותן חלקנו בתורתך' – שנוכל להפיק הלכות חדשות בי"ג מידות שהתורה נדרשת בהן, שזהו רק על ידי הסנהדרין!]

'משיח' – מצורע דבית רבי שמו

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צח/א רבי יהושע בן לוי אשכח לאלהו דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי אמר ליה אתינא לעלמא דאתי? אמר ליה אם ירצה אדון הזה אמר רבי יהושע בן לוי שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי

אמר ליה אימת אתי משיח אמר ליה זיל שייליה לדידיה והיכא יתיב אפיתחא דקרתא ומאי סימניה יתיב ביני עניי סובלי חלאים וכולן שרו ואסירי בחד זימנא איהו שרי חד ואסיר חד אמר דילמא מבעינא דלא איעכב אזל לגביה

אמר ליה שלום עליך רבי ומורי אמר ליה שלום עליך בר ליואי אמר ליה לאימת אתי מר אמר ליה היום!

אתא לגבי אליהו אמר ליה מאי אמר לך אמר ליה שלום עליך בר ליואי אמר ליה אבטחך לך ולאבוך לעלמא דאתי

אמר ליה שקורי קא שקר בי דאמר לי היום אתינא ולא אתא אמר ליה הכי אמר לך היום אם בקולו תשמעו

רש"י סנהדרין דף צח/א

סובלי חלאים - מנוגעים, והוא נמי מנוגע דכתיב (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו וכתוב (שם) חליינו הוא נשא:

למה ייקרא משיח 'מנוגע'
['מצורע'] דווקא ולא סתם 'חלאים'?
ולמה 'שקורי משקר' בי?
כי נתבררה כל הפסולת הפנימית והתנקזה רק בעור בשרו ולכן יכול כבר לבוא 'היום'!

וי"ל שכבר בתחילה אמר לו כל הפסוק אבל ריב"ל מרוב להיטותו קפץ מבשרת 'היום'...

רק צריך להשלים 'בקולו תשמעו' לטהר הנגע כליל ותבוא הגאולה